

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

La senyora vicepresidenta primera:

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

¿Vosté és d'eixe partit que governava ací, que Unió Europea ens clavava multa darrere multa per la falta de gestió? *(Aplaudiments)* És del mateix partit o és d'un altre?

És que jo al·lucine. Perquè, clar, ací venen como si estigueren immaculats, però és que vostés han governat vint anys ací. Vint anys. I en este tema... Per favor, li ho acabe de dir. És que en el any 2014 no varen traure ni un gallet. Al contrari, vàrem haver de pagar no sé quantes multes..., millor dit, les vàrem pagar nosaltres, que veníem darrere, per a pagar la seua falta de gestió.

Parlem, per exemple, de la Ciudad de la Luz? Parlem? Parlem d'eixos diners del Banc Europeu d'Inversions que anaven a les escoles i no acabaren fent escoles, fent altres coses? Parlem d'eixos crèdits que es donaven a alguns equips de futbol, que al final hem hagut de refer, tot i que volien defensar a equips de futbol per la mala gestió que havien fet al respecte? De què estem parlant?

Anem a vore, estem parlant d'un passat lamentable i d'un futur que, desgraciadament per a vostés, tardarà en aconseguir que vostés tornen a tindre protagonisme.

Miren vostés, anem a parlar de xifres concretes. Les conferències sectorials, que ja han certificat línies concretes d'actuació en el tema del Pla de recuperació i resiliència articulat per la Unió Europea. D'este total, la Comunitat Valenciana rebrà 262,7 milions, ja dit, el que suposa un 10,1 %. Li sona el 10 %, que és el que volem al respecte d'Espanya?

De fet, com li dia, les conferències sectorials, que vosté sap que eixos programes van per conferències sectorials, no n'hi ha una visió transversal, anem per temes concrets i les precisen en diversos ministeris, estos ja han fet actuacions concretes en la de medi ambient, en la de serveis socials, en la d'atenció a la dependència, en energia, igualtat, educació i justícia.

I els imports assignats a la Comunitat Valenciana per a este exercici per línies d'actuació són: 44,51 milions per al tractament de residus, 19,2 milions per al desplegament d'energies renovables amb autoconsum en empreses i administracions, 4,5 en energies renovables tèrmiques. També 42 milions per al foment de la compra de vehicles elèctrics o 7,9 milions per a iniciatives d'energia neta en municipis de menys de cinc mil habitants.

A més, 72,5 milions per a la millora dels serveis socials d'inclusió, 1,23 milions per a digitalització i millora dels

serveis telemàtics d'atenció a les víctimes de violència contra les dones, 31,6 milions per al pla estratègic d'impuls de la formació professional, 36,72 milions per a la modernització del sistema educatiu i 2,4 milions per a la modernització de l'administració pública.

Jo crec, senyor Carrasco..., vosté no s'ha ocupat molt de llegir-se l'Estratègia valenciana de recuperació, amb què la Generalitat espera mobilitzar 21.000 milions. Aspirem a gestionar, almenys, el 10 % del programa Next Generation, 14.000 milions, però l'estratègia s'ha de sumar als recursos del nou programa operatiu 2021-2027 i recursos propis. Total, creiem nosaltres, arribar als 21.000 milions.

Jo..., *(rient)* és que em produïx una certa perplexitat, de veritat, que arriben ací i diguen les coses que diuen. És a dir, justament en Europa. La primera vegada que vaig anar a Europa em miraven com si fora un delinqüent. Ho dic de veritat. Em miraven amb una suspicàcia... No, no; que ahí han hagut unes eleccions i ara no som els mateixos. Justament ahí han votat per a llevar-se de damunt els que vostés creuen que feien les coses que feien. *(Veus)*

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories. *(Adreçant-se al senyor Carrasco Torres)* Vosté ha demanat abans silenci *(inintel·ligible)* ...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

I és molt important com les coses han canviat des d'aquelles primeres visites a Europa. És molt important la imatge, perquè això és un intangible fonamental. L'intangible que diu de la credibilitat. L'intangible de la bona imatge, l'intangible de la bona gestió. I això compta sempre, però, en Europa, moltíssim. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre l'estratègia que està duent a terme per a posar en marxa d'una vegada per totes la reforma del sistema de finançament autonòmic, que formula la diputada Ruth Merino Peña (GP Ciudadanos) (RE número 32.695, BOCV 149). Serà formulada pel diputat Tony Woodward Poch (RE número 36.616)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem al punt 9, interpel·lació al Consell sobre l'estratègia que està duent a terme per a posar en marxa d'una vegada per totes la reforma del sistema de finançament autonòmic,

que formula la diputada Ruth Merino del Grup Parlamentari Ciudadanos. Serà formulada pel diputat Tony Woodward i substanciada pel conseller d'hisenda.

Amb aquesta interpel·lació finalitzarem el ple, ja que s'ha produït la retirada de l'altra interpel·lació per part del grup parlamentari proponent.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

Gracias, presidenta.

Bueno, señor Soler, ya ha vuelto por sus fueros, ¿eh? No lo conocía, pero ya... (*Rialles*) Ya ha vuelto.

Bien. Mire, un día más, un pleno más, venimos a esta cámara a reivindicar una financiación autonómica justa. Y en esta ocasión, a través de una interpelación, nos gustaría clarificar la postura del Botànic ante las continuas contradicciones entre los dichos y los hechos, entre lo dicho aquí y lo hecho en Madrid.

La Ley 22/2009, del 18 de diciembre, por la que se regula el sistema de financiación de las comunidades autónomas, en su disposición transitoria tercera ya nos habla de que al final del 2013 se tendría que evaluar el sistema. Desde enero del 2014 no se ha producido ninguna revisión del sistema, y desde el 2015 hasta hoy venimos reclamando un nuevo modelo que garantice..., bueno, que garantice lo que es la equidad y la suficiencia financiera de todas las comunidades autónomas.

Esta equidad y suficiencia financiera en nuestra comunidad no se garantiza, estando año tras año infrafinanciada, recibiendo fondos que no llegan a la media de la financiación del total de las autonomías. Y esto provoca una merma en los recursos públicos, que se traduce en menos dinero para sanidad, educación, servicios públicos. Usted ya lo sabe bien y no hace falta que se lo recuerde.

Desde esta cámara, desde Les Corts Valencianes, llevamos años exigiendo un nuevo modelo de financiación autonómica que sea justo con todos los territorios de España, en general, pero con el nuestro en particular. El actual sistema se encuentra caduco, como sabemos, y pese a la injusticia que han supuesto los distintos sistemas de financiación, el Gobierno de España pues no tiene entre sus prioridades corregir a corto plazo estos desequilibrios de financiación entre autonomías, desequilibrios que suponen un agravio para las arcas públicas de la Generalitat.

Esta infrafinanciación que venimos sufriendo en la Comunidad Valenciana desde la década de los ochenta ha generado unos déficits que se han traducido en menos dinero para la ciudadanía de la Comunidad Valenciana en comparación con otras comunidades autónomas.

Es de urgente necesidad revisar a fondo el actual modelo de financiación autonómica, vigente desde el 2009 y cuya reforma debería haberse producido ya hace casi ocho años. Es necesario proponer un marco más sencillo, transparente y equilibrado que el actual para que todas las comunidades

autónomas puedan acceder a una financiación justa que asegure que los servicios se puedan prestar en las mismas condiciones a todos los españoles, con independencia de su lugar de residencia.

Y además, y en paralelo, es necesario permitir el ejercicio real de la autonomía financiera de cada comunidad autónoma en el desarrollo de sus ingresos y de sus gastos. Esta autonomía financiera de las comunidades autónomas debe predicarse de todas, también de la Comunidad de Madrid, es verdad, y no solo de la que interesa a determinados discursos, como el que hace Compromís o el propio PSOE cuando ataca las bonificaciones en determinados impuestos cedidos, como es el impuesto de patrimonio, el de sucesiones y donaciones, hablando de *dumping* fiscal, por ejemplo.

Mire, el mes pasado se dio un paso muy importante en las Cortes Generales, instando al Gobierno de España a que presentara, antes de finalizar el 2021, la propuesta del nuevo modelo de financiación, y creo que esto es lo importante. La reivindicación inicial de la proposición no de ley de Compromís llevada al Congreso de los Diputados dista mucho de lo que se aprobó finalmente, suavizando la reivindicación que venimos pidiendo desde las Corts y que recoge la plataforma Per un Finançament Just. Puntos que nosotros, Ciudadanos, intentamos incluir como enmienda a la moción, pero nos fue rechazado tanto por Compromís como Podemos como el PSOE.

Aquí en las Corts ya hemos debatido mucho, largo y tendido, sobre la financiación autonómica. La pasada legislatura, si se acuerda, comenzábamos con un pleno monográfico sobre el tema, en septiembre del 2015. Y, posteriormente, a lo largo de la novena legislatura, se aprobaron diversas declaraciones institucionales que reivindicaban esa financiación justa. Yo creo que no hace falta que les recuerde ahora, punto por punto, lo que se ha ido aprobando en esta cámara, pero sí que es necesario tener en cuenta el trabajo realizado los últimos años y que a día de hoy, mayo del 2021, parece que haya caído en saco roto.

En una demanda tan necesaria como es la financiación justa de nuestro territorio, más allá de ideologías y posturas partidistas, debiéramos ir de la mano todos los grupos de esta cámara, y digo todos los grupos con responsabilidad y alturas de miras. Por eso, me gustaría instar tanto al Partido Popular como a Vox a que se adhieran a la plataforma del finançament just, una plataforma en donde se reclama, junto a la sociedad civil, la demanda de una financiación justa y suficiente para nuestra *comunitat*, dejando a un lado diferencias en defensa de un interés común.

Además, y bajo este espíritu de defensa común de nuestros intereses como comunidad, me gustaría que entre todos los grupos parlamentarios podamos llegar a un acuerdo por unanimidad en la moción subsiguiente, que tendremos que debatir en pleno y presentaré tras esta interpelación.

Con esta interpelación, ya me centro en la pregunta, quisiera conocer la estrategia que está llevando a cabo este Consell para que se ponga en marcha de una vez por todas la reforma del sistema de financiación autonómico. Más allá de anuncios vacíos y declaraciones biensonantes, más allá de decir una cosa y mañana otra, señor *conseller*, ¿cuál es su estrategia para solventar el problema de la financiación?

No parece que desde el Botánico se tenga en cuenta esta estrategia clara ni que la reivindicación se haga con mucha fuerza. Sí que es verdad que cuando estaba el Partido Popular en el gobierno de Madrid había esa fuerza, y en la reivindicación, pero parece que ahora agachen la cabeza en Madrid ante sus compañeros de partido.

¿Es un déficit y un endeudamiento mayor la estrategia que busca el Botánico? Estamos viviendo como si tuviéramos un buen sistema de financiación con un inconveniente, que crece la deuda. «Pero a mí Montoro ya me dijo: ¿Tú has visto alguna vez quebrar alguna comunidad autónoma? ¿Qué más os da deber cuarenta que cincuenta que cincuenta y cinco, si nunca la vais a pagar?» Esto son palabras de su síndico, del síndico del Partido Socialista, de no hace muchas semanas. Y le vuelvo a preguntar, ¿es su estrategia mayor deuda y una patada adelante?

Le hago, además, una última pregunta –y termino–. Tras siete años de reivindicaciones, con gobiernos de distintos colores, pero actualmente con un gobierno del PSOE y Unidas Podemos en Madrid, ¿confía que tendremos una propuesta del nuevo modelo de financiación antes de finalizar el 2021? Ya, y usted lo sabe, que la situación de nuestra comunidad va a ser insostenible cuando se vayan liquidando los años 2019, 2020 y 2021.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller d'hisenda, com a interpellat en aquesta interpellació, per a intervindre, per 7 minuts.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor Woodward. No. Jo vullc poder gastar com la mitjana, per càpita, com les altres comunitats autònomes, amb fons reals i no amb FLA. FLA, ho vaig dir fa cinc anys i ho dic ara, és una estafa. Una estafa que hem de fer nostra per necessitat, perquè jo no vull fer més gran el volum del deute.

Abans, el deute es feia de dos maneres: gastant, amb corrupteles, fent inversions que no tinguen retorn econòmic ni social, etcètera, i per infrafinançament. Ara, afortunadament, només és per infrafinançament, però jo no vull castigar a cinc milions de ciutadans i de ciutadanes en gastar per càpita menys que la mitjana, a sant de què? I eixa és la nostra estratègia, per la via dels fets, gastar com la mitjana. Perquè esta és la realitat, i en este moment tenim serveis públics fonamentals que estan molt lluny de quan vam arribar nosaltres ací, justament perquè hem convergit a la mitjana. Però, evidentment, estic d'acord amb vosté, que això s'ha de pagar amb fons del sistema ordinari de finançament autonòmic i no amb FLA, no amb préstecs.

Per tant, la nostra direcció és claríssima. Ja ho hem dit, ahir mateix vaig enviar una carta al ministeri explicant com volíem fons COVID. Volíem fons COVID, una cosa fonamental, que ahí sí que estem aprofitant..., i en l'estratègia que vosté em demana estem treballant molt, des de la capacitat d'influir, com hem influït en el fons COVID I, que vàrem canviar els percentatges, com vosté se'n recordarà, i ara estem influïnt, justament, perquè no s'impose la idea del criteri del repartiment del PIB, sinó el criteri de repartiment de la població. Criteri poblacional que a nosaltres, una comunitat autònoma de renda per càpita per baix de la mitjana, ens convé, perquè va en la línia correcta. Separar-nos del criteri aportat de manera complexa, i que al final pagàvem els plats trencats sempre els mateixos, que és nosaltres i Múrcia, d'un finançament per càpita que ens ajusta a la mitjana.

I en eixe sentit estem. I ara, el fons COVID II, en els que estem treballant, ja li he dit que hem aconseguit –sembla, jo ho he llegit hui en la premsa, eh?– que el ministeri finalment adoptarà el criteri de la població ajustada, cosa que va en la línia que a nosaltres ens agrada.

I també demanàvem que hi hagueren diners per a intentar fer el que es va fer en el fons COVID I, se'n recorda vosté? Que el gran contagi que va haver en Madrid i en Catalunya va fer que un percentatge dels diners d'aquell fons COVID es decantara una miqueta per aquells territoris que havien tingut més contagi. Nosaltres hem tingut contagi en la tercera onada més gran, encara que ara estem molt bé, però, en fi..., si nosaltres agafem, jo crec que per justícia comparativa, això hauria de ser una part, no sé si esta vegada, perquè estem molt bé, ens podria influir molt positivament, però l'important és fer el mateix que l'altra vegada.

I, finalment, volíem aportar una lògica de 3.000 milions d'eixos fons COVID per a anivellar o pal·liar les diferències en el finançament ordinari, diríem.

Per tant, senyoria, ja crec que tenim una planificació, tenim una estratègia. La tenim des del primer moment. I tenim ara una audiència en Madrid que no teníem abans. Allò era un frontó, una paret de frontó. Ja li podies dir al senyor Montoro, li podies cantar l'òpera *Carmen*, no hi havia manera que este senyor responguera res. I la senyora Montero està responent, i als fets em remitisc.

Com es va repartir el fons COVID I? Com es vol repartir el fons COVID II? Com ha fet front, per primera vegada de manera sensible, als temes d'infrafinançament del conjunt de les comunitats autònomes, per exemple, amb un fons no reemborsable l'any passat de 16.000 milions. Això no té precedents a la història de l'Espanya autonòmica. No en té. És que no som conscients de les coses, com estan canviant. Dineros que van no reemborsables a les comunitats autònomes, al conjunt de les comunitats autònomes. I enguany 13.000 milions.

Però és que, a més..., tenim un repartiment de les cobertures dels déficits asimètricament entre l'administració central i les administracions autonòmiques. Però, a diferència del senyor Montoro, que no s'equivocava mai, que sempre quan arrel·legava un sostre de déficit superior en Brussel·les, sempre era una miqueta més per a l'administració central que per a les autonòmiques. Doncs la senyora Montero, la primera

decisió que va prendre, va ser més per a les comunitats autònomes que per a l'administració central.

Per tant, sí que estem aconseguint coses, moltes més. Què passa? No hem aconseguit un nou sistema de finançament autonòmic? És veritat. Escolte, hi havia un govern de majoria absoluta l'any 2014, es podia haver fet. Ara, el govern que n'hi ha, no està en majoria absoluta. Per tant, ja pot fer el govern actual fer la bona voluntat, que segurament la té, perquè, per molts motius, jo crec, la ministra Montero; però, al final, la proposta no es guanya la majoria en el Congrés dels Diputats.

No hi haurà nou sistema de finançament autonòmic. Per tant, tots els que estem ací, tots, si som sincers, hauríem d'estar apretant els nostres grups parlamentaris en Madrid per a aconseguir un sistema de finançament autonòmic que siga just, però just per a tots. Nosaltres mai no hem fet una proposta bilateral, sempre hem fet propostes multilaterals. Des del document dels experts del juliol del 2017, on el nostre expert va pràcticament possible que el document respirara en valencià. Excepte el tema de la compensació del deute, que ahí es varen oposar unes quantes comunitats autònomes. Però, la resta, va haver quasi unanimitat.

Això és el que estem fent, treballant, treballant rigorosament. Perquè no és només un acte de justícia, és un acte de treball rigorós. I estem treballant amb rigor, plantejant, argumentativament, quina és la lògica d'un sistema de finançament que no és just, i no és just des del principi dels temps.

Nosaltres, vosté ho sap molt bé, teníem una dotació sanitària i educativa, sobretot, per baix de la mitjana quan varen ser transferides les competències l'any 1980. I l'any 2002, quan es podia haver solucionat això perquè el senyor Aznar va plantejar un sistema de finançament autonòmic, va evitar canviar l'*statu quo* d'arribada. I vam..., l'any 2002, primer sistema de finançament autonòmic, va ser inequitatiu per a nosaltres.

I l'any 2009, quan el senyor Rodríguez Zapatero planteja una alternativa, se li tiren damunt totes aquelles comunitats autònomes, bàsicament totes del Partit Popular, que deien que anaven a perdre. A perdre què? Guanyàvem en solidaritat i justícia per a tots. El problema és que es planteja una millora del 4 % per a les comunitats autònomes de l'eix del Mediterrani, va i resulta que uns diputats valencians, no diré el partit però vostés s'ho imaginem, varen votar en contra. Ni la millora exigua. Això és memòria històrica, eh? Això també és memòria històrica.

Ara és la tercera oportunitat. Ara volem que es faça. No només acatar l'article 156 de la Constitució per la via de la suficiència, sinó també per la via de l'equitat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem amb la interpel·lació. Ara, amb la concreció, en este segon torn de rèplica, que exercirà l'il·lustre diputat Tony Woodward.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

¿Vamos a conseguir ese sistema de financiación el 2021? No. Pregunta. Sistema de financiación que, le recuerdo, el primero en votar a favor de ese sistema fue un tal Ábalos, José Luis. Y así estamos ahora.

Mire, el fondo COVID... Me ha traído aquí a hablar del fondo COVID y el fondo COVID nada tiene que ver con el sistema de financiación. Igual que recibimos dinero nosotros reciben las otras comunidades y seguimos estando infrafinanciadas, no quiera cambiar o marear la perdiz. Y de 16.000 millones de euros del fondo COVID del año pasado nos dieron 1.485, que estábamos al 9,2 %, que seguiríamos estando por debajo de la media.

En el 2020 usted fue con el mandato de las Corts, y de la comisión mixta bilateral que tenemos de Corts con el Consell, pidiendo un fondo de nivelación, y volvió con un déficit idéntico para todas las autonomías. Yo resalto unas palabras que ha dicho usted, que habla de «gastar como la media». Y en mi primera intervención, en la interpelación, le he dicho si su estrategia era déficit y deuda frente a un sistema de financiación adecuado.

Mire, y le voy a argumentar con números. La liquidación del 2017 supuso una infrafinanciación de 951 millones de euros con respecto a la media del modelo de la liquidación definitiva de las distintas comunidades. El 2018, supuso 1.100 millones de euros con respecto a la media. Este año, en unos meses, vamos a saber la liquidación del 2019.

Y hay algo que a mí me preocupa mucho, y es la gestión que están llevando ustedes. Una gestión que está disfrazada y escondida por una mala financiación de los recursos por parte del sistema de financiación. Y analizando los números reales y trasladando esas liquidaciones finales del 2017 y 2018 a lo que sería el 2019 y 2020, y comparando con el déficit y la deuda que han ido ustedes acumulando hasta el 2020 –y saco únicamente los años del 2017 a 2020–, los datos yo entiendo que son dramáticos, unos datos dramáticos del legado del Botànica para todos los valencianos. Y le voy a explicar el porqué.

En la deuda acumulada, junto a los déficits de 2017 a 2020, arrojan unos números rojos de 7.350 millones de euros. Si restamos los fondos no recibidos que nos igualarían a la media de un sistema de financiación adecuado, y nos ayudamos con unos datos oficiales y con los datos de FEDEA –que a usted ahora ya le gusta utilizar–, estaríamos hablando que en estos cuatro años hemos recibido 4.100 millones de euros menos de financiación. Y, por tanto, el agujero en estos cuatro años de gestión analizados al 31 de diciembre del 2020 es de 3.248 millones de euros, y eso es lo que a mí me preocupa.

Y logro entender ahora por qué, según mi parecer, han puesto el freno de mano en sus reivindicaciones para

conseguir un nuevo modelo de financiación justo y suficiente que pondría en evidencia su gestión.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

I, ara, amb rèplica del conseller, finalitzaríem este punt en esta interpel·lació.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

¿Freno de mano? L'altre dia vaig poder estar una hora amb la ministra ahí en el congrés de l'UGT i no sap vosté el rum-rum, pobra, que va rebre d'este conseller durant tota la part que vam estar junts, aplicant esta regla de la gota malaia, xucu-xucu-xuc, xucu-xucu-xuc. Això, altre dia. Ací vaig tindre l'oportunitat.

Perquè no hem ficat cap fre de mà. El que passa és que entre aquell moment en què el senyor Pedro Sánchez va ocupar la Moncloa fins ara han passat moltes coses que no havien passat des de 2014, quan havia majoria absoluta, entre altres coses, una cosa que se diu la pandèmia. No sé si vosté... Bé.

El tema de la pandèmia és important, eh?, perquè calia salvar vides, calia fer coses, no? I, clar, és important entendre que en aquella situació, quan hi ha un govern a la Moncloa que sap que gran part dels aspectes a conrear en el tema de la lluita contra la pandèmia són responsabilitat de les comunitats autònomes, posa 16.000 milions per a les comunitats autònomes, sanitat i educació.

I vosté sap per què el 9,2? Li ho he explicat abans. Perquè en aquell moment Madrid i Catalunya havien tingut una taxa més alta de contagis i, encara que l'altra part del tram estava vinculada a la lògica de la població ajustada, que per fi estaven aconseguint la batalla de guanyar-la, justament eixa part del tram feia que Catalunya i, sobretot, Madrid tenien més proporció del que li pertocava. I per això als altres, els que havien estat en la primera i la segona onada bé, vam tindre menys presència, afortunadament diria jo. O fique-li comes-tes, si vol, perquè no havien tingut tants problemes com tenien Catalunya i, sobretot, Madrid. Eixa és l'explicació. Perquè la part mollar era la de població ajustada. Per tant, 10,1 % haguera sigut la corresponent d'això. Per tant, hem d'explicar-ho tot.

I no vull parlar de fons COVID, encara que és simptomàtic. El fons COVID està diguent de donar recursos a aquelles administracions que ho necessiten. El tema de la suficiència. Però jo diria una altra cosa, -ho he dit adés-: suficiència, però no equitat. Jo vull eixir d'esta crisi amb les mateixes capacitats de recursos que la resta de comunitats autònomes.

I en la part, diríem, de l'equitat del sistema de finançament ordinari autonòmic no estem bé i és el que continuem

reivindicant. I és el que jo he plantejat: eixos 3.000 milions de 13.000 milions justament per a pal·liar això mentres no vinga el nou sistema de finançament. És que ho estem demanant. Ahir mateix ho vaig enviar al ministeri. Com pot dir que estem ficant el fre de mà? Com pot dir vosté això?

I jo li diria més encara. Inclús amb el sistema de finançament ordinari autonòmic en l'any 2020 la caiguda prevista de l'economia fou de més del 10 %. En el cas nostre, més del 10 %. Vosté sap quina vinculació que diria en termes d'algun diputat ací d'aproximació fictícia se va fer de la macroeconomia espanyola aquell dia, en aquell any? Que continuava creixent l'1,6 %. Per què? Perquè vosté sap que el finançament autonòmic està molt vinculat al creixement de l'economia, que són la imputació dels ingressos fiscals per a les comunitats autònomes. Si tu, ficticiament -mai millor dit-, dius que l'economia va a créixer 1,6% quan en realitat està caient un deu i escaig per cent, està suposant per a nosaltres 1.100 milions d'euros més l'any 2020.

Però és que no ha acabat l'any 2020. És que en l'any 2021 està fent el mateix la senyora ministra. Està proposant el supòsit que l'economia espanyola -per a l'economia valenciana, també- pujaria un 1,1 %. I sabem que això no va a ser així. Almenys, en el primer semestre. Per tant, sí que s'està parlant del sistema de finançament autonòmic, fent-se càrrec de les condicions extraordinàries en les quals estem.

Però, escolte -estic d'acord amb vosté, eh?-, jo vull un nou sistema de finançament autonòmic, perquè crec que, amb eixe nou sistema de finançament autonòmic, totes les comunitats autònomes podem eixir amb la mateixa capacitat per a lluitar per la normalització econòmica. Evidentment que sí volem, i ho vull i ho repetisc.

Però atenció... no desviem l'atenció. Açò ja no és un tema del govern, que està en minoria. Açò és un tema de tots els que estem ací. Perquè si no aconseguim la majoria en el Congrés dels Diputats, no hi haurà un sistema de finançament autonòmic. I si els diputats valencians que estan en Madrid no van tots a l'una demanant un sistema que d'una vegada siga just per a tots els espanyols i, per tant, per als valencians, no ho aconseguirem, per molt bona voluntat que li fique la senyora Montero.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

I amb estes últimes paraules, tot i que, com ja els he anunciat, el punt dècim ha quedat vist per a una altra sessió plenària, amb estes últimes paraules de rèplica a la interpel·lació del Grup Ciudadanos finalitzem el treball d'esta vesprada.

Ens tornarem a vore demà, a les deu del matí.

Es suspén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 17 hores i 29 minuts)